DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI
13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I. L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social. El concepte d'*assistència social* ha estat definit per la jurisprudència constitucional com un mecanisme protector de situacions de necessitat específiques, sentides per grups de la població, que opera per mitjà de tècniques diferents de les pròpies de la Seguretat Social i que es finança al marge de qualsevol obligació contributiva i prescindeix de la col·laboració econòmica prèvia dels seus destinataris. D'altra banda, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees ha qualificat com a *assistència social* les prestacions monetàries que resten condicionades a la comprovació, per l'entitat gestora, de l'estat real de necessitat de l'individu protegit.

Pel que fa a altres títols competencials, com el relatiu al sistema de la Seguretat Social, la jurisprudència constitucional ha establert que és una exigència de l'estat social de dret que les persones que no tenen cobertes les necessitats mínimes per la modalitat no contributiva del sistema puguin accedir a altres beneficis o ajuts de naturalesa diferent per a assegurar el principi de suficiència a què es refereix l'article 41 de la Constitució, sempre que la Generalitat aprecii una situació real de necessitat en la població beneficiària dels ajuts assistencials de la Seguretat Social.

Aquesta llei té la finalitat de determinar el règim jurídic propi de les prestacions socials de caràcter econòmic, en el marc del bloc de la constitucionalitat; així, estableix drets subjectius per a situacions predeterminades i regles bàsiques per a exercir drets de concurrència per a les prestacions que s'estableixen amb límits pressupostaris. Aquesta llei, en crear prestacions de caràcter econòmic per a la protecció dels més desfavorits i regles per a establir les que es puguin crear en el futur en funció del finançament disponible, constitueix un instrument més a afegir a altres sistemes, com el de la Seguretat Social, el sanitari, el de l'ensenyament, el dels serveis socials, els propis de la inserció laboral o les prestacions de suport a la família, els quals configuren l'estat social i de dret i permeten avançar en la construcció d'una societat més justa i equitativa.

II. En l'àmbit de la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, el Consell d'Europa, desenvolupant els compromisos assolits pels països membres en les reunions celebrades a Lisboa i a Niça a partir de l'avaluació de la primera ronda de plans, estableix la necessitat de reforçar la perspectiva de gènere i aconsella als estats membres que en els plans d'acció respectius fixin objectius per a reduir d'una manera significativa l'any 2010 el nombre de persones en situació de risc de pobresa i exclusió social. En aquest fòrum, la pobresa es defineix com «la situació en què es troben les persones que no poden participar plenament en la vida econòmica, social i civil i que compten amb uns ingressos o recursos (personals, familiars, socials i culturals) inadequats per a poder gaudir d'un nivell i d'una qualitat de vida considerats acceptables per la societat en què viuen. En aquestes situacions les persones sovint no poden exercir plenament llurs drets fonamentals». També es posa èmfasi a incorporar els homes i les dones en totes les accions, d'una manera transversal i amb igualtat de condicions.

D'altra banda, l'objectiu global que marca la Unió Europea en els seus treballs per a la inclusió és aconseguir, en el context dels canvis estructurals, que els serveis i els recursos siguin universals, i per això estableix vuit reptes, un dels quals és garantir els ingressos necessaris i els recursos adequats per a poder viure dignament. Dels objectius de la Unió Europea es desprenen tres directrius polítiques: la universalitat, la igualtat i la solidaritat amb la dignitat humana.

III. En l'exercici de la competència exclusiva en matèria d'assistència social, la Generalitat, per mitjà de la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, va establir un conjunt de prestacions i actuacions de serveis socials, salut, ensenyament i formació, una prestació econòmica i altres actuacions. Aquestes prestacions i actuacions tenen la finalitat de donar el suport adequat a totes les persones que ho necessiten, atendre'n les necessitats bàsiques i afavorir-ne la inserció social i laboral.

La present llei esdevé un dels instruments de lluita contra la pobresa a Catalunya. Els estudis sobre la qüestió indiquen que aquesta realitat està escassament relacionada amb el cicle econòmic i que, en canvi, ho està molt amb l'existència d'actuacions de les administracions competents de prevenció de situacions d'exclusió. És per aquest fet que en els darrers anys la pobresa a Catalunya no solament no s'ha reduït, sinó que ha augmentat. El grup d'edat amb un risc de pobresa més important és el de les persones grans, especialment el de les dones grans. En aquest col·lectiu la situació de pobresa arriba a uns nivells d'intensitat i gravetat molt alts — un 80% per sobre de la mitjana—, de manera que el percentatge de persones grans que són pobres a Catalunya (28,5%) pràcticament dobla el pes poblacional d'aquest grup (15,9%). Per això és molt important establir ajuts assistencials per a les persones amb pensions molt baixes, una bona part de les quals són persones grans. També són col·lectius especialment vulnerables les persones que es troben en exclusió social en edat activa, en situació laboral molt precària o excloses del mercat laboral. Així mateix, també cal lluitar contra la pobresa infantil derivada de l'augment d'infants desemparats.

Així, doncs, amb l'objectiu de fer realitat el compromís per la igualtat d'oportunitats de les persones i la cohesió social, es garanteixen amb aquesta llei ingressos econòmics dignes per a totes les persones. La llei estableix ajuts econòmics per a les persones amb ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència establert, amb l'objectiu d'aproximar-se progressivament a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.

IV. Aquesta llei s'estructura en quatre capítols:

El primer, que conté les disposicions generals, defineix els conceptes bàsics que fan comprensible el conjunt de la llei. En aquest capítol es determina l'objecte de la llei; la naturalesa de les prestacions econòmiques, que es defineixen com aportacions dineràries per a atendre situacions de necessitat; el finançament; els beneficiaris; el caràcter i la creació de les prestacions, en què es fa una distinció entre les que són de dret subjectiu, que s'han de crear per llei, les de dret de concurrència, creades pel Govern, i les d'urgència social, que són de competència local; la forma de les prestacions segons la previsió de la durada de la situació de necessitat; l'abonament que es pot fer, d'una manera indirecta, al proveïdor del servei; les causes de suspensió i extinció; les incompatibilitats amb altres prestacions de les quals s'infereix el caràcter subsidiari; i, finalment, la col·laboració entre les administracions públiques per mitjà de la cessió de dades.

En el capítol segon es defineix la *situació de necessitat* com la situació derivada de qualsevol contingència que es produeix en la vida d'una persona i que li impedeix de fer front a la manutenció, a les despeses pròpies de la llar, la comunicació i el transport, i també a totes les despeses imprescindibles per a poder tenir una vida digna. La norma té en compte que aquesta situació de necessitat es pot referir a una persona individual, a una unitat familiar o a una unitat de convivència. El darrer aspecte regulat per aquest capítol és la valoració de la situació de necessitat, que és l'element definitori bàsic per a poder tenir dret o accés a les prestacions. Els factors determinants d'aquesta valoració són els ingressos econòmics amb relació a l'indicador de renda de suficiència establert per llei.

El capítol tercer regula el procediment administratiu de concessió de les prestacions, les unitats administratives a qui correspon la gestió i estableix que la jurisdicció contenciosa administrativa és la competent per al coneixement de les impugnacions que es puguin produir un cop exhaurida la via administrativa. Les prestacions amb caràcter de dret subjectiu es poden demanar en qualsevol moment, mentre que les que tenen caràcter de dret de concurrència només es poden demanar quan se n'obre la convocatòria corresponent. Si no es dicta resolució expressa en el termini fixat per a resoldre i notificar, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades.

En el capítol quart s'estableixen tres classes de prestacions, regulades en cadascuna de les tres seccions en què es divideix el capítol: les prestacions econòmiques de dret subjectiu, les prestacions econòmiques de dret de concurrència i les prestacions d'urgència social. Així, la secció primera defineix cinc prestacions de dret subjectiu. La primera té per objecte els joves extutelats per la Generalitat, amb la finalitat de

contribuir, temporalment i fins als 21 anys, que un cop acabada la institució de la tutela puguin viure d'una manera autònoma i es puguin integrar gradualment en la vida laboral i social, sempre que acreditin que no disposen de recursos econòmics. La segona prestació té la finalitat de protegir els cònjuges o els familiars supervivents, pensionistes de la seguretat social, que amb la mort del causant han perdut poder adquisitiu i per aquest motiu no poden fer front a les despeses ordinàries de la llar. La tercera és destinada als pensionistes de la modalitat no contributiva amb la finalitat de complementar-los la pensió, sempre que acreditin que llurs ingressos o rendes no superen el 25% de l'import de la pensió no contributiva. La quarta prestació és destinada a atendre les despeses de manteniment de menors tutelats per la Generalitat, en mesura d'atenció en la família pròpia o en mesura d'acolliment en família extensa o aliena, i entenent sempre que els beneficiaris d'aquesta prestació només poden ésser els menors d'edat tutelats per la Generalitat. La regulació d'aquesta prestació de dret subjectiu és necessària per a donar a les situacions de fet el grau de cobertura jurídica necessària i garantir el dret dels menors acollits a una prestació fixa. La cinquena prestació, de caràcter subsidiari, té la finalitat d'atendre el manteniment de les necessitats bàsiques de les persones —perceptores o no de prestacions públiques— amb ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència.

La secció segona d'aquest capítol regula les prestacions econòmiques de dret de concurrència. S'hi estableixen els aspectes bàsics que cal tenir en compte quan es fa la convocatòria corresponent, amb la creació prèvia per acord del Govern. El règim jurídic aplicable no és el de les subvencions, sinó el definit per aquesta llei, en l'acord de creació del Govern i en la convocatòria corresponent.

La secció tercera regula les prestacions econòmiques d'urgència social, en què s'ha tingut en compte el principi d'autonomia local. Així, la creació d'aquestes prestacions correspon als ens locals i la llei en determina només els trets bàsics, com la finalitat, els beneficiaris i la valoració de les situacions d'urgència.

Les disposicions transitòries fixen l'indicador de renda de suficiència; estableixen, per a algunes prestacions, l'aplicació progressiva de la quantia, i determinen la normativa que ha de regir en els procediments en tràmit a l'entrada en vigor de la llei. Finalment, en les disposicions finals s'estableix la necessitat de fer les previsions pressupostàries per a atendre les prestacions i es fixa l'entrada en vigor.

En la tramitació d'aquesta llei s'han tingut en compte els informes del Consell General de Serveis Socials i de l'Institut Català de les Dones, i també els dictàmens del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i de la Comissió de Govern Local.

Capítol I
Disposicions generals

Article 1
Objecte

Aquesta llei té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Article 2
Naturalesa de les prestacions i àmbit d'aplicació

1. Són prestacions socials de caràcter econòmic les aportacions dineràries fetes per l'Administració de la Generalitat i els ens locals que tenen la finalitat d'atendre determinades situacions de necessitat en què es troben les persones que no disposen de recursos econòmics suficients per a afrontar-les i no estan en condicions d'aconseguir-los o rebre'ls d'altres fonts.

2. Les prestacions socials de caràcter econòmic no formen part de les prestacions del sistema de la Seguretat Social, tot i que se'n poden beneficiar les persones incloses en l'acció protectora d'aquest sistema.

3. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei la prestació econòmica de la renda mínima d'inserció, regulada per la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció; les prestacions econòmiques derivades de l'aplicació de la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies, i les prestacions econòmiques del Pla d'ajuda al retorn, establertes per la Llei 25/2002, del 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996.

Article 3
Finançament

Les prestacions socials de caràcter econòmic es financen íntegrament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, llevat de les prestacions d'urgència social, que es financen d'acord amb el que estableix l'article 30.

Article 4
Beneficiaris

Són beneficiàries de les prestacions socials de caràcter econòmic les persones residents legalment a Catalunya que es troben en situació de necessitat, a les quals s'atorga la prestació amb la finalitat de pal·liar aquesta situació. En el cas de les prestacions econòmiques d'urgència social a què fa referència l'article 5.4 poden ésser beneficiàries, també, les persones que viuen o que es troben a Catalunya.

Article 5
Caràcter de les prestacions

1. Les prestacions socials de caràcter econòmic es poden atorgar amb caràcter de dret subjectiu, amb caràcter de dret de concurrència o amb caràcter d'urgència social.

2. La prestació té caràcter de dret subjectiu per al beneficiari o beneficiària quan aquest reuneix els requisits fixats per la llei que crea i regula la prestació. L'ens gestor ha de fer l'aportació que correspongui.

3. La prestació té caràcter de dret de concurrència per al beneficiari o beneficiària quan la concessió és limitada per les disponibilitats pressupostàries i és sotmesa a concurrència pública i a priorització de les situacions de major necessitat.

4. Les prestacions econòmiques d'urgència social tenen la finalitat d'atendre situacions de necessitats puntuals, urgents i bàsiques, de subsistència.

Article 6
Creació de les prestacions

1. Les prestacions econòmiques assistencials amb caràcter de dret subjectiu es creen per llei.

2. Les prestacions econòmiques assistencials amb caràcter de dret de concurrència les crea el Govern per decret.

3. Les normes de creació de les prestacions a què fan referència els apartats 1 i 2 han de determinar necessàriament:

a) La situació de necessitat a protegir.

b) Els requisits que ha de complir el beneficiari o beneficiària per a accedir a la prestació.

c) La quantia o la manera d'establir la prestació.

d) El caràcter i la forma de la prestació.

e) Les causes d'extinció específiques de la prestació.

f) Les especialitats del procediment per a la tramitació i la concessió de la prestació.

g) El règim de pagament de la prestació.

4. Les prestacions econòmiques d'urgència social les estableixen els ens locals, d'acord amb les competències que els corresponen en matèria d'atenció social primària.

Article 7
Forma de les prestacions

Les prestacions socials de caràcter econòmic es poden pagar de qualsevol de les maneres següents:

a) Prestacions permanents: són les que es paguen per mitjà d'aportacions dineràries periòdiques i amb voluntat de continuïtat i estabilitat en el temps.

b) Prestacions temporals: són les que es paguen per mitjà d'aportacions dineràries periòdiques però amb una durada anual i amb previsió de temporalitat.

c) Prestacions puntuals: són les que s'exhaureixen amb una única aportació dinerària.

Article 8
Abonament i règim fiscal de les prestacions

1. La prestació s'ha d'abonar d'una manera preferent i directa al beneficiari o beneficiària. Excepcionalment, d'acord amb el que disposi la norma reguladora corresponent, es pot abonar al prestador o prestadora del servei o a una tercera persona.

2. El pagament s'ha de fer preferentment per mitjà de l'entitat financera escollida pel beneficiari o beneficiària o pel seu representant legal. L'entitat financera pot requerir constància de vida, a requeriment de l'ens gestor, i resta obligada a retornar les quantitats aportades en excés i en dipòsit al compte del beneficiari o beneficiària, a partir del mes següent a la data d'extinció del dret a la prestació.

3. Les prestacions socials de caràcter econòmic resten sotmeses al règim fiscal aplicable a les aportacions dineràries.

4. El pagament de les prestacions amb caràcter de dret subjectiu s'ha de fer amb una periodicitat mensual, llevat dels casos en què l'import aconselli de fer-ho anualment.

Article 9
Extinció, suspensió i reintegrament de les prestacions

1. Són causes d'extinció automàtica de les prestacions:

a) La mort del beneficiari o beneficiària.

b) La millora de la situació econòmica del

beneficiari o beneficiària si implica la pèrdua permanent dels requisits de necessitat.

c) La desaparició de la situació de necessitat que ha motivat la prestació.

d) L'engany en l'acreditació dels requisits.

e) Deixar de residir a Catalunya, amb la suspensió prèvia de la prestació durant un període de tres mesos.

f) Qualsevol altra causa que la norma de creació determini.

2. Són causes de suspensió automàtica de les prestacions:

a) Deixar de residir o de viure o de trobar-se a Catalunya.

b) Deixar d'atendre injustificadament dos requeriments que l'ens o l'òrgan gestor ha dut a terme per comprovar la continuïtat dels requisits d'accés a la prestació concedida. S'entén per requeriments els que han estat notificats atenent els requisits establerts per la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

c) Qualsevol altra causa que la norma de creació determini.

3. Els perceptors de la prestació o els membres de la unitat familiar o de la unitat de convivència estan obligats a comunicar a l'entitat gestora que s'ha produït alguna de les causes d'extinció o suspensió indicades en els apartats 1 i 2 i, si escau, han de reintegrar les quanties percebudes indegudament. L'entitat gestora pot comprovar en qualsevol moment el compliment de les condicions que han determinat l'accés a la prestació.

Article 10
Incompatibilitats

1. Les prestacions socials de caràcter econòmic regulades per aquesta llei són incompatibles amb les altres prestacions econòmiques que té reconegudes el beneficiari o beneficiària o a les quals pot tenir dret per qualsevol dels sistemes de protecció públics o privats complementaris de la Seguretat Social, si la concessió de la prestació social de caràcter econòmic en pot comportar la pèrdua, la disminució o la no concessió.

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *sistemes de protecció privats* els propis del mutualisme no integrat en la Seguretat Social, l'assegurança privada, els fons de pensions, els fons inclosos en els sistemes de negociació col·lectiva o qualsevol altre sistema que tingui la finalitat de complementar les pensions de la modalitat contributiva de la Seguretat Social.

Article 11
Cessió de dades

1. Les administracions públiques competents en cada cas han de cedir les dades de caràcter personal necessàries per a acreditar la residència i la convivència, per a dur a terme la valoració de la situació de necessitat i per a acreditar les altres circumstàncies que siguin determinants per a l'accés i el manteniment de cada prestació, en el marc de la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. L'ens o l'òrgan gestor de les prestacions pot facilitar dades de caràcter personal, necessàries per a la gestió dels expedients, a l'administració tributària, a les entitats gestores de la Seguretat Social i a altres entitats públiques, a efectes fiscals i de control de les prestacions.

3. S'ha de crear per reglament un fitxer únic de dades personals de totes les prestacions socials de caràcter econòmic.

CAPÍTOL II
Indicador de renda de suficiència per a la valoració de la situació de necessitat

Article 12
Situació de necessitat

Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *situació de necessitat* qualsevol contingència que té lloc o apareix en el transcurs de la vida d'una persona i que li impedeix de fer front a les despeses essencials per al manteniment propi o per al manteniment de les persones que integren la unitat familiar o la unitat de convivència a la qual pertany.

Article 13
Despeses essencials

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per *despeses essencials* d'una persona, d'una unitat familiar o d'una unitat de convivència, les pròpies de la manutenció, les derivades de l'ús de la llar, les que faciliten la comunicació i el transport bàsics, i també totes les que són imprescindibles per a viure dignament.

Article 14
Unitat familiar i unitat de convivència

Als efectes del que estableix aquesta llei, són unitats familiars i unitats de convivència les establertes pels articles 2 i 3 de la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies.

Article 15
Valoració de la situació de necessitat i indicador de la renda de suficiència

1. La valoració de la situació de necessitat s'ha de fer tenint en compte el patrimoni, els ingressos econòmics i les condicions socials del beneficiari o beneficiària. La situació familiar o convivencial del beneficiari o beneficiària només es té en compte en el supòsit que li comporti una càrrega econòmica.

2. S'estableix l'indicador de renda de suficiència, que ha d'ésser fixat periòdicament per la Llei de pressupostos de la Generalitat.

3. Als efectes del que estableixen els apartats 1 i 2, s'entén, amb caràcter general, que hi ha manca de recursos econòmics quan els ingressos personals són inferiors a l'indicador de renda de suficiència. Aquesta quantia s'incrementa d'un 30% per cada membre de la unitat familiar o de la unitat de convivència que no té patrimoni ni ingressos. No es tenen en compte com a ingressos personals els que pot percebre el beneficiari o beneficiària provinents d'ajuts de qualsevol naturalesa, si tenen la finalitat d'atendre les despeses derivades de la necessitat del concurs d'una altra persona per a dur a terme els actes essencials de la vida.

4. La quantia de les prestacions establertes en els articles 19.3, 20.5, 21.3 i 23.2 es fixa prenent com a referència l'indicador de renda de suficiència i els ingressos percebuts durant l'exercici anterior al del reconeixement del dret.

CAPÍTOL III
Concessió i gestió de les prestacions socials de caràcter econòmic

Article 16
Procediment per a la concessió de les prestacions

1. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic s'han de presentar als registres dels ens o els òrgans administratius, a les oficines i als llocs o pels mitjans telemàtics establerts per la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els expedients de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu s'inicien a sol·licitud de la part interessada. Les prestacions de dret de concurrència es poden iniciar d'ofici o a instància de part. En tots els casos, i en el tràmit d'instrucció de l'expedient, l'ens o l'òrgan gestor ha de demanar, si escau, a l'ajuntament o al consell comarcal, un informe relatiu al beneficiari o beneficiària que, com a mínim, ha de valorar la situació de necessitat i indicar si la persona viu sola o forma part d'una unitat familiar o d'una unitat de convivència.

3. Fet l'informe a què fa referència l'apartat 2, l'ens o l'òrgan gestor ha de trametre l'expedient a l'òrgan competent per a resoldre'l.

4. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu es poden demanar en qualsevol moment. La concessió de la prestació, si escau, té efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de sol·licitud, llevat que la norma de creació estableixi una altra cosa.

5. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret de concurrència es poden demanar quan se n'obre la convocatòria corresponent, que ha d'ésser aprovada per l'ordre corresponent del titular del departament competent en matèria d'assistència i serveis socials.

6. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic s'han de resoldre i notificar en el termini de tres mesos, a comptar de la data de la sol·licitud si són de dret subjectiu, i des del finiment del termini de presentació de sol·licituds si es tracta de prestacions de dret de concurrència. En tots els casos, l'Administració ha de dur a terme la resolució per escrit i d'una manera motivada. Si no es duu a terme la resolució i la notificació en el termini establert, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

7. Els efectes econòmics de les prestacions amb caràcter de dret de concurrència es produeixen el dia establert per la convocatòria corresponent o, si no hi ha previsió, el primer dia del mes següent al mes en què fineix el termini de presentació de sol·licituds.

8. En allò no previst per aquesta llei s'ha d'aplicar la legislació vigent en matèria de procediment administratiu.

Article 17
Gestió de les prestacions

1. La gestió de les prestacions socials de caràcter econòmic correspon al departament competent en matèria d'assistència social o a les entitats que hi estan vinculades. Aquesta gestió es pot delegar als ens locals en aplicació del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, o encomanar-ne la gestió d'acord amb l'article 15 de la Llei de l'Estat 30/1992, del

26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La gestió de les prestacions econòmiques d'urgència social correspon als ens locals, d'acord amb el règim que els és aplicable.

Article 18
Jurisdicció competent

Contra les resolucions emeses en els procediments de les prestacions socials de caràcter econòmic, les persones interessades poden interposar un recurs d'alçada. Exhaurida la via administrativa, i en aplicació de la legislació processal aplicable, poden recórrer a la jurisdicció contenciosa administrativa.

CAPÍTOL IV
Prestacions socials de caràcter econòmic

SECCIÓ PRIMERA
Prestacions de dret subjectiu

Article 19
Prestació per a joves extutelats

1. Es crea una prestació de dret subjectiu, de caràcter temporal, per a atendre situacions de necessitat dels joves que han estat tutelats per l'organisme públic competent en matèria de protecció de menors de la Generalitat. Aquesta prestació és aplicable als joves extutelats esmentats des dels 18 anys i fins que en compleixen 21, si no disposen d'ingressos econòmics per a afrontar les despeses essencials, d'acord amb el que disposa aquesta llei, i sempre que visquin d'una manera autònoma i fora del nucli familiar.

2. Tenen dret a ésser beneficiaris de la prestació regulada per aquest article els joves que han estat tutelats per l'òrgan competent en matèria de protecció de menors durant un període de tres anys com a mínim, no disposen del nivell d'ingressos a què fa referència l'apartat 1 i segueixen el programa d'inserció establert per l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat, i sempre que visquin d'una manera autònoma i fora del nucli familiar.

3. La quantia de la prestació per a joves extutelats és equivalent a l'indicador de renda de suficiència. Aquesta prestació s'ha de percebre en pagaments mensuals.

4. La prestació per a joves extutelats es pot incrementar amb altres prestacions econòmiques o complementar-se amb prestacions de serveis de l'Administració de la Generalitat que tinguin per finalitat la formació, la integració social i la plena inserció dels joves en el mercat de treball.

5. Són causes d'extinció de la prestació per a joves extutelats, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Dur a terme una activitat laboral remunerada amb una retribució igual o superior a dues vegades l'indicador de renda de suficiència.

b) Abandonar el programa d'inserció o no seguir-ne les pautes.

c) Complir 21 anys.

d) Deixar de viure d'una manera autònoma i fora del nucli familiar.

Article 20
Prestació per al manteniment de les despeses de la llar dels cònjuges o familiars supervivents

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a les persones que, tot i que són pensionistes de les prestacions de mort i supervivència del sistema de la Seguretat Social, no poden atendre amb llurs ingressos les despeses pròpies del manteniment dels serveis de la llar habitual que compartien amb el causant o la causant, amb la finalitat de permetre'ls una vida independent.

2. Tenen dret a ésser beneficiaris de la prestació regulada per aquest article els pensionistes de viduïtat i les persones que tenen reconeguda una prestació en favor de familiars del sistema de la Seguretat Social, si mantenen amb llurs únics ingressos les despeses de la llar habitual.

3. Els beneficiaris a què fa referència l'apartat 2 han de disposar d'uns ingressos, per tots els conceptes, iguals o inferiors a la quantitat fixada per la Llei de pressupostos.

4. La quantia mensual de la prestació regulada per aquest article s'estableix en l'import fixat anualment per la Llei de pressupostos.

5. Els ingressos totals anuals del beneficiari o beneficiària més l'import de la prestació establerta en còmput anual no poden ésser en cap cas inferiors a l'indicador de renda de suficiència establert per l'article 15.2. Per a complir aquesta norma, cal fer, si escau, un pagament anual complementari per la diferència.

6. Són causes d'extinció de la prestació regulada per aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Superar el límit d'ingressos anuals fixat.

b) Deixar de percebre la pensió del sistema de la Seguretat Social per qualsevol causa establerta en l'ordenament corresponent.

c) Ésser usuari o usuària d'una prestació de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, en les condicions que s'estableixin per reglament, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics.

Article 21
Prestació complementària per a pensionistes de la modalitat no contributiva, per invalidesa o jubilació

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a complementar la pensió de la modalitat no contributiva del sistema de la Seguretat Social de les persones que no es poden incorporar al món laboral.

2. Tenen dret a la prestació regulada per aquest article els pensionistes de la modalitat no contributiva que acreditin unes rendes o uns ingressos anuals que no excedeixin l'import del percentatge legalment establert, en còmput anual, de la pensió no contributiva.

3. La quantia de la prestació regulada per aquest article es fixa en un import equivalent al percentatge legalment establert de la pensió no contributiva. La suma de la pensió més el complement no pot superar en cap cas l'indicador de renda de suficiència.

4. Són causes d'extinció de la prestació regulada per aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Deixar d'ésser pensionista de la modalitat no contributiva de la Seguretat Social.

b) Ésser usuari o usuària d'una prestació de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, en les condicions que s'estableixin per reglament, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics.

Article 22
Prestació per l'acolliment de menors d'edat tutelats per la Generalitat

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a atendre les despeses de manteniment d'un menor o una menor d'edat tutelat per la Generalitat en mesura d'atenció en la pròpia família o en mesura d'acolliment en família extensa o en família aliena.

2. Tenen dret a la prestació regulada per aquest article els menors d'edat tutelats per la Generalitat que es troben en una de les situacions següents:

a) Atenció en la pròpia família.

b) Acolliment en família extensa, inclòs l'acolliment preadoptiu.

c) Acolliment en família aliena, inclòs l'acolliment preadoptiu.

3. En els supòsits d'atenció en la pròpia família, aquesta ha de disposar d'uns ingressos, per tots els conceptes, iguals o inferiors a l'indicador de renda de suficiència. Aquest límit d'ingressos s'incrementa d'un 30% per cada membre de la unitat familiar a partir del segon.

4. L'import de la prestació regulada per aquest article consisteix en una quantitat per menor d'edat acollit, establerta per la Llei de pressupostos. Aquest import, si escau, es redueix en proporció a l'import que es rep o que es pot reconèixer per dret d'aliments o derivats de la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies.

5. El Govern pot establir imports complementaris a la prestació per raó de discapacitat del menor o la menor d'edat, pel nombre de menors d'edat acollits o per qualsevol altra circumstància que requereixi una dedicació especial.

6. La prestació regulada per aquest article s'abona a la persona o a les persones en qui ha estat delegada la guarda.

7. Són causes d'extinció de la prestació regulada per aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Deixar sense efecte la mesura d'atenció o acolliment dels menors d'edat.

b) Arribar a la majoria d'edat o veure reconeguda l'emancipació.

c) Haver-se dictat sentència ferma d'adopció.

Article 23
Prestació per a atendre necessitats bàsiques

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a atendre les despeses derivades de les necessitats bàsiques de les persones en què concorren les circumstàncies següents:

a) Tenen una disminució igual o superior al 65% o tenen més de 65 anys i no són perceptores de prestacions de la modalitat contributiva o no contributiva o de pensions a càrrec de qualsevol dels règims integrats en el sistema de la Seguretat Social.

b) Els ingressos que perceben per tots els conceptes no superen l'indicador de renda de suficiència establert per l'article 15.2.

c) Es tracta de persones que no treballen o no es poden incorporar al món laboral.

2. L'import de la prestació per a atendre necessitats bàsiques és la quantitat equivalent a la diferència entre el còmput d'ingressos indicat en l'apartat 1.*b* i l'indicador de renda de suficiència i en cap cas no pot superar el resul-

tat de sumar la pensió no contributiva de la Seguretat Social i la prestació regulada per l'article 21.

3. Són causes d'extinció de la prestació per a atendre necessitats bàsiques, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Superar l'indicador de renda de suficiència.

b) Ésser usuari o usuària d'una prestació de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, en les condicions que s'estableixin per reglament, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics.

SECCIÓ SEGONA
Prestacions econòmiques de dret de concurrència

Article 24
Concurrència pública

La creació de prestacions socials de caràcter econòmic proveïdes amb crèdits pressupostaris limitats a les quantitats consignades en el pressupost corresponent s'ha dur a terme tenint en compte criteris de prelació de l'estat de necessitat, per la qual cosa s'ha d'obrir un procediment de concurrència pública.

Article 25
Convocatòria de les prestacions

1. Els procediments de concurrència pública per a l'atorgament de les prestacions econòmiques de dret de concurrència s'han d'¡niciar, amb l'acord previ del Govern, per mitjà d'una convocatòria pública aprovada per ordre de la persona titular del departament competent, que ha d'incloure, com a mínim:

a) La prestació i les condicions per a accedir a la prestació.

b) L'estat de necessitat requerit i la manera de justificar-lo.

c) Els criteris de valoració i prelació de la situació de necessitat.

d) Les persones o els ens que poden presentar les sol·licituds i el lloc i la forma de presentació.

e) La data dels efectes i la durada de la prestació.

f) Els beneficiaris.

g) Els terminis de presentació de sol·licituds i de resolució i notificació dels procediments. L'òrgan competent per a resoldre i els recursos procedents.

h) Les causes especifiques d'extinció de la prestació, si escau.

i) La cancel·lació de les dades de caràcter personal facilitades, en el moment en què la resolució de la convocatòria adquireixi fermesa en la via administrativa i, si escau, en la via judicial.

j) Els crèdits màxims habilitats per a atendre les prestacions.

k) La incompatibilitat amb altres prestacions, si escau.

l) El règim fiscal aplicable.

2. Les sol·licituds que reuneixen les condicions exigides per la convocatòria, un cop valorades, s'han d'ordenar segons la situació de necessitat. Les prestacions s'atorguen d'acord amb aquest ordre de prelació fins que s'exhaureixi el crèdit pressupostari disponible.

3. Excepcionalment, es poden atorgar prestacions de manera directa si s'acrediten raons d'interès públic, social, econòmic, humanitari o altres de degudament justificades que dificulten la concurrència pública.

Article 26
Durada de les prestacions

1. Les prestacions atorgades amb caràcter de dret de concurrència tenen la durada prevista en la convocatòria o en la resolució de concessió. Aquestes prestacions poden tenir caràcter permanent, temporal o puntual, d'acord amb l'article 7.

2. Les prestacions atorgades de manera permanent es prorroguen automàticament per a cada exercici si es mantenen els requisits que n'han motivat la concessió i no es produeix una causa d'extinció o suspensió de la prestació.

Article 27
Crèdits pressupostaris i pròrrogues automàtiques

1. La convocatòria per a iniciar els procediments de prestacions de dret de concurrència ha de preveure el crèdit total que s'hi destina.

2. Sens perjudici del crèdit a què fa referència l'apartat 1, el departament competent ha de fer les previsions pressupostàries necessàries per a atendre les despeses derivades de les pròrrogues automàtiques anuals de les prestacions de dret de concurrència atorgades en exercicis anteriors. Aquests crèdits s'han de consignar separadament en el pressupost anual del departament competent i no es poden incloure en els crèdits destinats a les convocatòries anuals.

Article 28
Publicitat

Les administracions públiques, sens perjudici de la publicitat preceptiva, han de donar la màxima difusió a les convocatòries per a concedir prestacions socials de caràcter econòmic. Així mateix, el departament competent ha de donar publicitat als crèdits consignats en el seu pressupost destinats a finançar les pròrrogues automàtiques anuals de les prestacions de dret de concurrència atorgades en exercicis anteriors.

Article 29
Naturalesa dels procediments

Les convocatòries de prestacions socials de caràcter econòmic de dret de concurrència es consideren procediments iniciats d'ofici.

SECCIÓ TERCERA
Prestacions econòmiques d'urgència social

Article 30
Prestacions d'urgència social

1. Les prestacions econòmiques d'urgència social tenen la finalitat d'atendre situacions de necessitats puntuals, urgents i bàsiques, de subsistència, com l'alimentació, el vestit i l'allotjament. Aquestes prestacions es financen amb càrrec als pressupostos dels ens locals, d'acord amb les competències que tenen en l'àmbit dels serveis socials d'atenció primària, segons la legislació aplicable.

2. Poden ésser beneficiàries de les prestacions d'urgència social les persones individuals i les que formen part d'una unitat familiar o d'una unitat de convivència, si són residents, viuen o es troben en un municipi de Catalunya. Aquestes prestacions s'abonen, preferentment, als subministradors dels serveis o dels productes de primera necessitat.

3. Les situacions d'urgència social són valorades pels serveis socials d'atenció primària, per la qual cosa tenen preferència les persones o unitats que tenen a càrrec menors, d'acord amb les prescripcions establertes per l'ens local.

4. Els ens locals, d'acord amb les competències que tenen en l'àmbit dels serveis socials d'atenció primària, han d'incloure en el pressupost de despeses anual una partida per a poder atendre adequadament les prestacions d'urgència social.

5. Les prestacions d'urgència social són compatibles amb les altres prestacions de la mateixa naturalesa.

6. L'Administració de la Generalitat ha de donar suport econòmic a les entitats locals, en el marc de la cooperació interadministrativa, per a contribuir a l'equitat i la qualitat de les prestacions d'urgència social destinades a població transeünt i sense sostre. A aquest efecte, l'Administració de la Generalitat ha d'acordar, amb les entitats representatives del món local, el marc general de col·laboració entre ambdues administracions pel que fa a les polítiques socials destinades a la població transeünt i sense sostre.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Les prestacions econòmiques assistencials establertes per aquesta llei, atesa llur naturalesa, no formen part del sistema de la Seguretat Social i no estan incloses en l'àmbit d'aplicació del Reglament (CEE), núm. 1408/1971, del Consell, del 14 de juny, relatiu a l'aplicació dels règims de seguretat social als treballadors per compte d'altri i a llurs famílies que es desplacin dins la Comunitat.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera
Indicador de renda de suficiència

L'indicador de renda de suficiència de Catalunya per a l'exercici 2006 resta fixat en 7.137,2 euros anuals i 509,8 euros mensuals. El Govern, en el marc de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, ha d'avaluar anualment l'actualització d'aquest indicador. El valor de l'indicador s'ha d'incloure en la Llei de pressupostos de cada any.

Segona
Percentatges a assolir de l'indicador de renda de suficiència

En l'exercici del 2006, el percentatge de l'indicador de renda de suficiència que han d'assolir les prestacions establertes per aquesta llei que el prenen com a referència és del 75%, sens perjudici del que aquesta llei estableix específicament per a determinades prestacions. L'any 2008 els ajuts han d'assolir el 80% de l'indicador de renda de suficiència i l'any 2010 han d'arribar al 100% d'aquest indicador.

Tercera
Límit d'ingressos de les prestacions per al manteniment de les despeses de la llar dels cònjuges o familiars supervivents

1. Les prestacions per al manteniment de les despeses de la llar dels cònjuges o familiars supervivents, regulades per l'article 20, tenen un

límit d'ingressos propi i diferent del de l'índex de renda de suficiència i en cap cas no pot ser inferior.

2. A l'entrada en vigor d'aquesta llei, el límit d'ingressos a què fa referència l'apartat 1 es fixa en 7.600 euros.

Quarta
Quantia mensual de la prestació per al manteniment de les despeses de la llar dels cònjuges o familiars supervivents

A l'entrada en vigor d'aquesta llei, la quantia mensual de la prestació a què fa referència l'article 20.4 es fixa en 40 euros o en la part proporcional. En cap cas no pot ésser inferior a 6 euros.

Cinquena
Percentatge per a la prestació complementària per a pensionistes de la modalitat no contributiva, per invalidesa o jubilació

A l'entrada en vigor d'aquesta llei, el percentatge a què fa referència l'article 21.3 es fixa en un 25% de la pensió no contributiva vigent l'any 2006, en còmput anual.

Sisena
Quantia mensual de la prestació per l'acolliment de menors tutelats per la Generalitat

La quantia mensual de la prestació a què fa referència l'article 22.4 es fixa d'acord amb el que determinin anualment els pressupostos de la Generalitat. Per a l'exercici 2007, aquesta quantia no pot ésser inferior a 320 euros per als menors d'edat de 0 a 9 anys, a 355 euros per als menors d'edat de 10 a 14 anys i a 385 euros per als menors d'edat de 15 o més i fins que en compleixen 18.

Setena
Normativa aplicable per als procediments en tràmit

Els procediments en tràmit a l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de regir per la normativa aplicable en el moment en què es van iniciar.

Vuitena
Pròrroga de prestacions i ajuts de convocatòries anteriors

Les prestacions i els ajuts econòmics ja reconeguts en convocatòries anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta llei poden ésser prorrogats anualment pel departament competent si els beneficiaris continuen reunint les condicions que en van causar el reconeixement.

Novena
Còmput de les rendes dels beneficiaris de les pensions no contributives

Per al còmput de les rendes dels beneficiaris de les pensions no contributives, mentre la legislació de l'Estat no estableixi altres quantitats compatibles, s'aplica l'establert per l'article 145.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, del 20 de juny, en la redacció donada per la Llei 4/2005, del 22 d'abril, sobre els efectes en les pensions no contributives dels complements atorgats per les comunitats autònomes.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga l'article 5 del text refós de les lleis 12/1983, del 14 de juliol; 26/1985, del 27 de desembre, i 4/1994, del 20 d'abril, en matèria d'assistència i serveis socials, aprovat pel Decret legislatiu 17/1994, del 16 de novembre.

DISPOSICIONS FINALS

Primera
Previsions pressupostàries

El Govern ha de fer les previsions pressupostàries necessàries per a poder atendre les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu.

Segona
Desplegament

El Govern ha d'aprovar el desplegament reglamentari d'aquesta llei en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor. A partir d'aquest desplegament, els possibles beneficiaris de les prestacions poden formular les sol·licituds per a percebre els ajuts socials de caràcter econòmic corresponents.

Tercera
Pagament de les prestacions de dret subjectiu

Les prestacions de dret subjectiu previstes pels articles 20, 21 i 23 s'han de pagar amb efectes de l'1 de gener de 2006. Els endarreriments corresponents a l'any 2006 s'han d'haver pagat abans del 31 de desembre de 2007.

Quarta
Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 2006

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya

CARME FIGUERAS I SIÑOL
Consellera de Benestar i Família

(06.206.077)

LLEI
14/2006, del 27 de juliol, de modificació del text refós de les lleis 15/1985, de l'1 de juliol, 6/1989, del 25 de maig, i 13/1993, del 25 de novembre, de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La Llei 15/1985, de caixes d'estalvis de Catalunya, va ésser aprovada l'1 de juliol de 1985, i el text refós, que va incorporar les modificacions introduïdes per la Llei 6/1989, del 25 de maig, i la Llei 13/1993, del 25 de novembre, va ésser aprovat mitjançant el Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril.

Posteriorment hi ha hagut modificacions importants dels preceptes legals, especialment arran de la promulgació de la Llei de l'Estat 44/2002, del 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, que no han estat incorporades en un nou text refós, de manera que l'aplicació de la norma obliga a la consulta de diferents textos, amb la conseqüent dificultat d'utilització del dit text refós.

En conseqüència, aquesta llei autoritza el Govern per a elaborar una nova versió refosa dels textos legals que substitueixi l'actual. Així mateix, es modifica el règim de durada dels càrrecs de quatre a sis anys.

Així, durant el període que ha transcorregut —més de vint anys— des que es va aprovar la primera llei de caixes d'estalvis de Catalunya, el context econòmic, social i financer en què s'aplica la norma ha sofert un canvi profund. Per tant, algunes de les disposicions són insuficients per a atendre les necessitats actuals o han esdevingut obsoletes amb relació als objectius proposats.

Per afrontar l'actualització normativa, aquesta llei estableix algunes adaptacions modernitzadores, com la inscripció en el corresponent registre públic de la Generalitat de tots els càrrecs elegits com a membres dels òrgans de govern de les caixes i el requeriment de gestionar les entitats en termes coherents amb el principi de responsabilitat social de l'empresa.

D'altra banda, la Resolució 102/VII, del 30 de setembre de 2004, del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Consell Executiu, va indicar que la Generalitat ha de promoure l'orientació de l'obra social de les caixes d'estalvis a cobrir les necessitats socials i culturals de llur entorn, especialment les de les persones més desafavorides, i el reforçament dels òrgans de govern d'aquestes institucions amb una representació adequada de la societat civil.

És amb aquesta finalitat que aquesta llei, alhora que apunta uns criteris inspiradors per a la decisió de distribuir l'excedent que adoptin els òrgans de govern, estableix unes orientacions respecte a les fundacions creades al servei de l'obra social per assolir-ne la correcta utilització instrumental, evitar la dispersió d'esforços i reforçar l'efectivitat de la tasca orientadora que ha de portar a terme el Govern en matèria d'obra social.

Quant al reforçament dels òrgans de govern de les entitats, s'introdueix el requeriment de qualificacions més estrictes en la representativitat de les entitats de caràcter cultural, científic, benèfic, cívic, econòmic o professional, que són les entitats que designen consellers en l'assemblea perquè representin la societat civil. Al mateix temps es concreten les atribucions que corresponen al president o presidenta de l'entitat en la seva funció de representació, i també com a president o presidenta del consell d'administració, i es preveu la possibilitat de retribuir-li la dedicació.